

ע"מ חבל רש"י דפי' דאיידי צעמוד צלילה מוכרח דס"ל דנט
כשר צלילה. רק זה יש לדחות דס"ל לרש"י דנט הוי כסוף דין
דצעי שלשה וכשר צלילה. ויש לדבר בזה ולאכמ"ק :

והנראה פשוט דגם רש"י מודה דנט לא צעי ג' וכדמוכח
מכל ה"ל והא דפי' במילין דצעי ג' משום דכל
הדיקון רבין כעין דאורייתא תיקון היינו דנט דהוי דומה
למילין צודלי צעי ג' מה"מ דהרי מילין הוי צע"כ של הצעל
וצע"כ צנט היכא דהוי צע"כ של הצעל צודלי לרין ג' מה"מ
וכדליתא בגיטין דף פ"ח דלביי אשכחיה לר"י דהוי קא מעשה
אביטא ח"ל והא חנן הדיוטות חנן והניא אשר תשים לפניכם
כו' ולא לפני הדיוטות ח"ל חנן שליחותיהו דקמאי עצדין הרי
דנט דהוי צע"כ של הצעל צעי ג' ומש"ה במילין דהוי ג' כ"כ שלא
מילין הצעל תיקנו רבין כעין דאורייתא חבל צנט הניחן ברטון
של הצעל מודה רש"י דלא צעי ג' וכדמוכח מהי סוגיות הג"ל
שהבאנו ועכשיו אני אומר להיפוך ממש"כ הטובי' שלא מלא מי
שחלוק על רש"י ובאמת לא מליט כלל מי שיאמר דצנט הניחן
ברטון של הצעל דצעי ג' וצודלי בדיעבד אם סידרו הרב ביחודי
כשר צלי פקפוק :

ובזה צעמוד צסוד קדושים דשפיר כהוב צתקה דצחק גט לא
הוי בט כלל דהרי זה מוצא בגיטין דצעל המוציא צע"כ
שהוא מלוחן שופין לוחם להוציא דצעי צ"ד מה"מ ורק דאין
שליחותיהו דקמאי עצדין ויש לעיין ולהספק אם מנרש חת
אשתו צע"כ דידה חי צעיין צ"ד מה"מ דדומה יך דגיטין חי
לא דנחלק ביניהם דרק שם צע"כ של הצעל דלרין לכשוו
לעשות מעשה וליתן לה הגט הוא דצעיין שיהיה שלשה
חבל צע"כ של האשה דאין אהנו צריכים למעשה דידה כלל
ובמה דורק לה הגט מהגרשה לא צעיין צ"ד כלל ועתה כול
לפשוט ספק זה דהא מדהלכיה המשה במילין ג' ופרש"י משום
דתיקון רבין כעין דאורייתא והרי במילין הוי צע"כ של הצעל
כמו צנט צע"כ של האשה דהא ח"ל לשום מעשה דידה כלל רק
היא ממלכה צו ואם נאמר דצעי דידה לא צעי צית דין גס
במילין ח"ל צ"ד דלא שייך לומר כעין דאורייתא כיון דגם
דאורייתא חס לא צעיין שיעשה מעשה לא צעי צ"ד ומוכרח
דס"ל לרש"י דגם צע"כ של האשה צעי צ"ד דאע"ג דהתורה
חמרה שמהגרשה צע"כ מ"מ ס"ל דכל דבר הנעשה בשל חבירו
שלא ברטון צעי צ"ד לזה וי"ל דגם ר"ג מה"ג ס"ל כן וכיון
דצע"כ של האשה צעי צ"ד הרי גס צלא הקנות של ר"ג מה"ג
תיקשה קושי' אביי שהקשה לר"י והא חנן הדיוטות חנן וי"ל
דשליחותיהו דקמאי קעבדין חבל כיון שתוקן ר"ג שלא לגרש
צע"כ וגזר על זה ואסור לגרש צע"כ אם כן אפילו גירשה
צפי צ"ד צע"כ מ"מ הא לא שייך לומר דשליחותיהו דקמאי
קעבדי כיון דאסור לעשות כן וצפרט אם נאמר דגזירתו הוי
איסורא דאורייתא וממילא הגט בטל מדאורייתא :

דאח נאמן צפאמו זהו משום דהצעל המניה לכל מה שגיד
חבל עכ"פ הגדתי צעיין מה"מ וגלמן כב' עדים וגלמן הוי עד
דדבר דאורייתא ואם נאמר כרש"י דלגהיה צעי ג' מה"מ הרי
דאורייתא חן עד נעשה דין לב"ע והניחא לדעת קלה
פוסקים דמלכיים שיהיה צידו כהב הרשאה ח"כ ח"ל עדוהו
של השליח רק לאמירת צפ"ג והוי עד דדבר דרבין שפיר מלין
נמר דנעשה דין לנתינת הגט ח"ל צע"כ ג' מה"מ חבל לרוב
הרשאים דהוא נאמן צפאמו קשה וצודלי דלא ניתן להאמר
דהגמרא דנקטה סתמא איירי רק צבא בהרשאה כיון דלדידהו
לא צעיין הרשאה והיאך נוקים סתמא דגמרא וגם הצרייתא
דמיתו שם דהני בזה ונחמו צפי צ' דאיידי רק צבא בהרשאה
ועוד דגם צבא בהרשאה נגזר משום זימנין דיבא צלא הרשאה
ואחיא למסמך עלה דבשלמא על חשה תי' שפיר חשה מידע
ידעי דפסולה לרין חבל נגזר דיבא צלא הרשאה :

וגם דמה פריך שם בגמרא על ר"ח והא קי"ל דדברצק עד
נעשה דין ופרש"י דפריך מצרייתא דכחוצות דף כ"ב
גבי ג' שישבו לקיים חת השטר שנים מהם מכירין חת"י עדים
וא' חינו מכיר מעידין לפניו וחותם והרי שם בכחוצות ח"ל לא
לעידותו ולא להצ"ד שלהם מה"מ דמה"מ ח"ל קיום כלל ולמלא
ס"ל לר"ח דרק צבא"ג עד נעשה דין חבל הכא דגם דעידותו
של השליח דהיינו חתירה צפ"ג הוי רק מדברצק מ"מ הרי צ"ד
לרין מה"מ משום שיקר נתינת הגט וצבא"ג מלי ס"ל לר"ח
דאין עד נעשה דין ומלי פריך בפשיטות על ר"ח וגם דהא
שם בתיבא צב"ד דלא הוי סבירא ליה סבירא דלית מנפיק
לדין קאמר למלא צבא קמפגלי דמאן דאמר צפני צ' קסבר לפי
שלין בקליין לשמה ומאן דאמר צפני ג' קסבר לפי שאין
עדים מליים לקיימו והיאך הוי ניהא ליה בזה דנהי דס"ל דלא
צעי קיום מ"מ צעי מלד פלס הנתינה ג' ח"ל מוכרח דלא צעי
ג' וכבר כהבנו דלא ניתן להאמר לאוקים הסוגיא רק בארובה
ונתן לה הכחוצה ועוד דגזר משום נשואה :

ועוד קשה דלרש"י דצפיא ג' מה"מ ח"ל יסבור ע"כ דגם
צלילה פסול ובהא"ז והדברים ק"ו דלענין ג' הא לכמה
אמוראי בריש סנהדרין מה"מ חד גמי כשר משא"כ לענין לילה
זהא"ז דפוסל צלילה מודה דלא צעי ג' חבל לרש"י דמלרין ג'
כ"ש דפסול צלילה ומלבד דחיסוד עליו כל הקוסיות שהקשו
האחרונים על הא"ז עוד זאת דהא צנט פשוט סי' קכ"ג הקשה
על הא"ז מהא דליתא בגיטין דף ע"ו הכל מודים היכא דאמר
לכשהלא חמה מנרתקה לבי נפקא קאמר ולכי מית צלילה הוי
גט לאחר מיתה ופרש"י שם באומר לאשרו צלילה זה כשהלא
חמה כו' הרי דאיידי באמר לה צלילה ואפ"ה מסיים שם בגמרא
דבאמר לה ע"מ שאלא חמה מנרתקה דהוי גט דהאומר ע"מ
כאומר מעכשיו הרי דיוכל לגרש צלילה. ובאמת הא"ז חינו מפרש
בפרש"י דאיידי צעמוד צלילה רק צעמוד באמלע היום ואומר
לכשהלא כוונתו על למחר הסתלקה הריחה ומש"ה מהני כשהאומר